

Unha voda en Caná

Xesús, hoxe asistimos a unha voda onde dous amigos teus, cheos de alegría, celebraban o amor, a unión das súas vidas.

María soubo adiantarse á falta de viño e ti fixeches o primeiro milagre, un signo de que es o fillo de Deus, o noso salvador.

Ti, Xesús, estás sempre disposto a facernos felices, a compartir as nosas necesidades, pero queres que poñamos algo da nosa parte.

Axúdanos, Amigo, a “encher as vasillas de auga”, é dicir, facendo ben as tarefas, noso deber tamén nas tarefas parroquiais como Igrexa achegando a nosa creatividade e os nosos carismas.

Sabemos que ti farás o que falte, botarás o resto, encherasnos de plenitude e alegría, porque ser dos teus, contar contigo, é unha voda, unha festa constante e o teu viño novo é incomparablemente mellor que as “litronas” que alquís nos ofrecen.

16-xaneiro-2022
ORDINARIO-2°C
Vodas de Caná

Como servos enchemos de auga,
só Ti a converterás en Viño

Ordinario 2º

ISAÍAS 62,1-5: *Alégrese o marido coa súa esposa.*

Por amor a Sión non calarei, por amor de Xerusalén non descansarei, ata que rompa a aurora da súa xustiza, e a súa salvación flamexa como facho. Os pobos verán a túa xustiza, e os reis a túa gloria; poñeránche un nome novo, pronunciado pola boca do Señor. Serás coroa fúlxida na man do Señor e diadema real na palma do teu Deus. Xa non che chamarán «Abandonada», nin á túa terra «Devastada»; a ti chamaránche «A miña predilecta», e á túa terra «Desposada», porque o Señor prefírete a ti, e a túa terra terá un esposo. Como un mozo se desposa cunha doncela, así te desposan os teus construtores. **Como se alegra o marido coa súa esposa, alégrese o teu Deus.**

Palabra de Deus.

SALMO 95: *Contade as marabillas do Señor a todas as nacións.*

1 CORINTIOS 12,4-11: *El mesmo e único Espírito reparte en particular como el quere.*

XOÁN 2,1-12: *Este foi o primeiro dos signos que Xesús realizou en Caná de Galilea.*

Narrador: Naquel tempo, había unha voda en Caná de Galilea, e a nai de Xesús estaba alí. Xesús e os seus discípulos estaban tamén invitados á voda. Faltou o viño, e a nai de Xesús díxolle:

María: -«Non teñen viño».

Narrador: Xesús díxolle:

Xesús: -«Muller, que teño eu que ver contigo? Aínda non chegou a miña hora».

Narrador: A súa nai díxolle aos serventes:

María: -«*Facede o que el vos diga*».

Narrador: Había alí colocadas seis vasillas de pedra, para as purificacións dos xudeus, duns cen litros cada unha. Xesús díxolles:

Xesús: -«Enchede as vasillas de auga».

Narrador: E enchéronas ata arriba. Entón díxolles:

Xesús: -«Sacade agora e levádea ao mordomo».

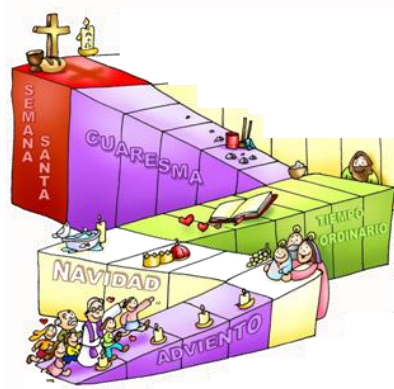
Narrador: Eles leváronlla. O mordomo probou a auga convertida en viño sen saber de onde viña (os serventes si o sabían, pois sacaran a auga), e entón chama ao esposo e díxolle:

Mordomo: -«*Todo o mundo pon primeiro o viño bo e, cando xa están bebidos, o peor; ti, en cambio, gardaches o viño bo ata agora*».

Narrador: Este foi o primeiro dos **signos** que Xesús realizou en Caná de Galilea; así manifestou a súa gloria e os seus discípulos creron nel.

Palabra do Señor.

(Narrador-María-Xesús-Mordomo)

Como servos enchemos de AUGA, só Ti a converterás en VIÑO

1. VER: Volta de vacacións

- Xa terminamos as vacacións
- Comezamos agora a primeira etapa do tempo ordinario, 8 domingos antes de empezar a Coresma. **Como temos vivido o Nadal?**

2. XULGAR: Xesús converte a auga en viño

- No evanxeo de hoxe, máis que un milagre (o primeiro), Xesús fai un **signo** de que el era especial, o Fillo de Deus. “Faltou o viño” e María, confiada, dáse conta e di a Xesús: -“**non lles queda viño**”. E logo aos serventes: “facede o que el diga”. “**Encheron as vasillas de auga**” e volveu a alegría naquela voda.

QUE NOS QUERE DICIR?

- **Xesús está nunha voda.** As vodas son sempre alegres, hai risas, sorrisos... É unha festa **onde** abunda o amor. Pero que problema xorde? Quedan sen viño, quedan sen “gasolina” (por dicilo dalgún xeito. E que dirían? Pois cousas malas tales como: “*Pero, que previsión fan estes?*”).
- **Pero hai unha persoa que se dá conta.** Quen? María. E María acode a Xesús. Non queda queixándose da mala sorte, etc. Sabe que Xesús pode facer algo, que se El está presente pode facer algo. E dille a Xesús sen reviravoltas: “Non lles queda viño”.
- **Na nosa vida ante os problemas** poñémonos en tensión dámoslle voltas á cabeza. Menos acudir a Xesús. É coma se non existise na nosa vida, coma se El non estivese invitado á voda. Pero El estaba invitado, Xesús sempre está cerca: en clase, en casa, na rúa, na familia, cando nos xorde un problema.
- **Xesús converte unha cantidade de litros inmensa.** O que fai faino ben e en cantidade. El nunca queda curto e iso é unha gran seguridade.
- **E para terminar, hai moita auga no mundo** que podemos converter en viño. Deus deunos unhas calidades ou carismas (Corintios). Fagamos ben o que facemos a diario e Xesús fará o milagre de transformar esa auga en viño, en algo grande, milagroso. El poñerá a alegría, transformará tanta creatividade, nun viño de liñaxe que alegra o corazón.

Como poñernos nas mans de Deus?

3. ACTUAR: Enche as vasillas de alegría e amor

- Como María, nas noites pensade en alguén próximo que necesite algo e dicídelles a Xesús e a María: “non ten viño”, o viño do **traballo, comida, saúde, casa, compañía, agarimo, esperanza, ilusión para seguir vivindo?**

Que imos facer?